

Sanitarii, tot mai aproape de greva generală

Personalul din sistemul sanitar brailean pare mai hotărât ca niciodată să nu renunțe la revendicări și amenință cu declanșarea grevei generale, pe 20 noiembrie, în cazul în care salariile nu vor crește cu 50%.

Sindicalistii din sănătate mai vor sporuri suplimentare și prime de concediu, iar reacția lor vine la doar două zile după ce președintele Traian Băsescu a promulgat Legea salarizării profesorilor.

„La nivel central, am stabilit deja care va fi calendarul de acțiuni sindicale pentru susținerea revendicărilor. Astfel, pe data de 4 noiembrie, la București, va avea loc o întâlnire a președinților de filiale din întreaga țară pentru a discuta pe tema celor revendicate de noi pentru ca, pe 10

noiembrie, să avem o grevă de avertisment cu întreruperea activității pentru două ore și, dacă nici așa nu se va rezolva nimic, pe 20 noiembrie, vom începe greva generală. Nu ne-o dorim, dar se pare că este singura metodă de a obține niște drepturi normale”, a menționat Nicolae Saridache, liderul filialei locale a Federației Sanitare „Sanitas”.

Sindicalistii din sistemul de sănătate publică cer noi negocieri cu Ministerul Sănătății și Casa Națională de Pensii, iar în cazul în care guvernul nu va anula Legea privind salarizarea profesorilor cu 50%, sunt decisi să protesteze pentru majorarea salariilor tuturor bugetarilor. De asemenea, ei îl acuză de „chiul” pe ministrul Eugen

Nicolăescu, care a absentat de la o întâlnire cu sindicalistii, pe tema revendicărilor pentru salarii cu 50% mai mari. Sindicalistii amenință chiar că vor ieși în stradă ca să protesteze. Dacă nici atunci nu-i bagă nimeni în seamă, sunt hotărâți să facă grevă de avertisment pe 10 noiembrie, după care vor declanșa greva generală, care va paraliza toate spitalele din țară.

Sindicalistii spun că opinia publică ar trebui informată cum că majorarea salarială cerută de ei este posibilă deoarece angajații din sistemul sanitar sunt plătiți din fondul asigurărilor de sănătate și că revendicarea lor de mărire cu 50% a salariilor nu va afecta alte bugete.

Adriana BURLACU

Televizorul, inamicul copiilor

Din ce în ce mai des, în ultimii ani, auzim părinți plângându-se de faptul că, în loc să-și petreacă timpul liber citind sau plimbându-se cu prietenii, copiii lor preferă să stea ore întregi în fața televizorului.

„Este cunoscut faptul că perioada primei copilării este cea mai dinamică, din punct de vedere al dezvoltării fizice și psihice. Tot acum, copilul are și cea mai mare nevoie de îngrijire. El începe să își pună problema destinației sale în această lume și învață să facă deosebirea dintre bine și rău. Omul este, în primul rând, o ființă socială, iar toate comportamentele sale au o motivație socială. El este dependent de grupul social, pentru a se dezvolta ca personalitate și pentru a se adapta, așa cum neadaptarea duce la pierderea interesului pentru social”, explică psihologul Olga Condrat. Se naste întrebarea: ce întâlnește în acest „social”? Va întâlni universul copilăriei sau lumea virtuală a televizorului?

„Am putea să vorbim, fără să greșim, despre un fenomen întâlnit în societatea contemporană, o consecință a dezvoltării științei și anume dependența de televizual a copiilor și nu numai. Experiența lumii inconjurătoare influențează nu

Condrat.

Televizorul subminează dezvoltarea imaginației și a creativității

Cercetările au demonstrat, în timp, că vizionarea prelungită a televizorului, în special programele de desene animate cu tonă agresivă, alterează, în special, capacitățile cognitive ale

în fața televizorului, nu are parte de experiența obișnuită a limbajului, de stimulare prin dialog a gândirii și reflecției pe care părintii sau mediul uman, în general, le oferă”, completează Olga Condrat. Potrivit specialiștilor în domeniu, vizionarea TV exclude posibilitatea cunoașterii prin atingerea și manipularea fizică a lucrurilor, pasivizează mintea, sărăcește imaginația creativă. După

rağaz pentru reflecție, răbdare și tenacitate în decodarea mesajelor. Dacă cititul înseamnă concentrarea minții, dezvoltarea atenției, televizorul, dimpotrivă, susține o atitudine pasivă, atenția nefiind dirijată din interior, ci captivată și susținută prin stimuli externi.

Un alt fenomen tot mai des întâlnit care afectează frecvent școlarii este incapacitatea de învățare și se manifestă prin: defi-

nu mai este însoțită de imagini (ca la televizor) și își pierde repede atenția. De la televizor, copiii învață să se multimească doar cu percepția vizuală, emoțională sau senzitivă a lucrurilor, fără a mai face efortul înțelegerii lor.

„Deși televizorul modelează comportamentele umane și mentalitățile, nu se poate spune că favorizează procesul de învățare. Informația primită la televizor intră nefiltrată în subconștient (învățare în somn) datorită undelor alfa (specifice stării de somn) pe care le activează vizionarea.

„Deficitul de atenție cu hiperactivitate este afecțiunea de care suferă mai mult de jumătate din copiii țării dezvoltate și se anunță ca fiind una dintre cele mai importante maladii în domeniul psihologiei copilului secolului XXI. Acești copii nu pot urmări o discuție oarecare, tind să piardă șirul, mintea fiindu-le furată de altceva sau, pur și simplu, nu se gândesc la nimic. Nu se pot concentra cu atenție pe un subiect sau activitate.

Factorii de risc au fost identificați în alimentația chimizată, modul de viață sedentar, experiența culturală dominată de vizionarea TV, activitate care ocupă o pătrime din timpul pe care copilul îl dedică activității fiecărei zile”, precizează psihologul Olga Condrat.

Imaginile de la televizor stimulează la copil impulsul de mișcare, însă reacția fizică este reprimată, nefiind nevoie de ea. Această tracasă senzorială cauzează hiperactivitatea, deoarece energia fizică produsă de imagini, dar nedescărcată fizic, este înmagazinată. Are loc manifestarea sa în exterior prin crize ale lipsei de sens, reacții haotice, activitate accelerată. Hiperactivitatea determină o oboseală nervoasă permanentă, un somn agitat și chiar insomnie.

„Remediile pentru eliberarea minții de stăpânirea imaginilor și de tensiunea evaziunii în imaginari ar fi accentul pe relațiile interpersonale, contactul cu natura, activitățile practice, exercițiile fizice, lectura și orice activitate practică ce joacă un rol esențial în dezvoltarea normală, reală, a omului complex, prosocial”, concluzionează psihologul.

Lidia Munteanu

copilului. Nu numai procesul de învățare este dezavantajat, ci și gândirea logică, analitică, discursivitatea, capacitatea de exprimare a ideilor, creativitatea și chiar dezvoltarea inteligenței. „Efectele cele mai vizibile se situează în planul concentrării atenției, în susținerea motivației, controlul emoțiilor și al comportamentului, în planificarea și organizarea programului. De asemenea, creativitatea și discernământul sunt afectate în mod negativ. Televizorul este un mediu impropriu dezvoltării structurilor neuronale, caracteristice unui creier normal. Copilul,

vizionarea prelungită, copilul va avea tendința de a rămâne în aceeași stare de pasivitate sau de neimplicare în cunoașterea lumii reale.

De asemenea, este anulată și satisfacția pe care o produce lectura, înlocuindu-o cu plăcerea facilă a micului ecran. Vizionarea solicită un efort mental inferior cititului, ceea ce-l va face pe copil să găsească lectura ca fiind o sarcină dificilă. Dependența de TV micșorează timpul pe care copiii sunt dispuși să-l petreacă spre a găsi răspunsul la problemele pe care trebuie să le rezolve. Cititul necesită

știința privind ascultarea sau urmărirea unei simple prezentări, memoria de scurtă durată, citirea, rezolvarea problemelor, imaginația creativă sau învățarea, în general.

Profesorii, surclasați de TV

Studiile arată că televizorul nu este un mijloc potrivit pentru învățare. Copilul reține mult mai puține informații de la televizor decât în urma lecturii. De asemenea, ei se plictisesc repede când prezentarea profesorului în clasă